

Fransis Bekon

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: Pedagoški fakultet

Fransis Bekon (engl. Francis Bacon) je rođen (22. januara 1561. u Londonu a umro je 9. aprila 1626. takođe u Londonu. Bio je engleski filozof, državnik i eseista. Bekon se smatra pretečom empirizma. Počeo je karijeru kao pravnik, ali je postao poznat kao zagovornik i branitelj naučne revolucije u oblasti filozofije. Njegovi radovi definišu i popularizuju induktivnu metodologiju za naučna istraživanja, kasnije poznatu pod imenom Bekonov metod. Indukcija je metod reprezentacije saznanja preko Prirode, eksperimentima, observacijama i testiranjem hipoteza. U njegovo vrijeme, takve metode su bile vezane za trendove hermetizma i alhemije.

F. Bacon živi u vrijeme prvobitne akumulacije kapitala, razvoja industrije i trgovine. Suvremenik je W. Shakespearea i kraljice Elizabete. Za Jamesa I. popeo se čak do položaja lorda kancelara.

Jedan od osnivača moderne znanosti i moderne filozofije. U dijelu »Novi organon znanosti« ukratko je izložio osnovne principe svoje filozofije. Postavio je princip eksperimenta koji najviši princip svakog znanstvenog istraživanja. Prema njegovim načelima osnovano je 1662. u Engleskoj »Učeno društvo«.

1. Biografija

Fransis Bekon je rođen 22. januara 1561. kao najmlađi od petoro sinova u Kući Jork u Londonu, u kući svog oca, Nikolasa Bekona, koji je bio čuvar velikoga pečata u prvih dvadeset godina vladavine Kraljice Elizabete. Bekonova majka bila je lejdi Ana Kuk, rođaka sera Viljema Sesila, lorda Berli, koji je bio kraljevski rizničar i jedan od najmoćnijih ljudi u Engleskoj. Njen otac bio je glavni učitelj kralja Edvarda VI; ona sama je bila lingvista i teolog, i bez ikakve teškoće se dopisivala s vladikama na grčkom jeziku. Ona je sama podučavala svoga sina. Ali, stvarna majka veličine Bekonove bila je Elizabeta I. Engleska, najveći vek najmoćnijeg modernog naroda. Otkriće Amerike «Skrenulo je trgovinu sa Sredozemnog mora na Atlantski ocean, i atlantske zemlje — Španiju, Francusku, Holandiju i Englesku — dovelo je do one trgovačke i finansijske nadmoćnosti koju je uživala Italija kad je polovina Evrope odabrala njene luke za uvozna mesta istočne trgovine. Engleska literatura procvala je u Spenserovim pesmama i Sidnijevoj prozi; na engleskoj pozornici prikazivane su drame koje su pisali Šekspir, Kristof Marlo, Ben Džonson i stotina drugih velikih pesnika. U takvoj zemlji i u takvom vremenu morao je da se razvije svako ko je u sebi nosio i nezнатne sposobnosti.

»Ali, moje poreklo, moje vaspitanje i obrazovanje nisu me upućivali na filozofiju nego na politiku; ja sam od djetinjstva bio, tako reći, natopljen politikom. I kao što se to često dešava mladim ljudima, moj duh su ponekad potresala tuđa mišljenja. Verovao sam i da moja dužnost prema otadžbini ima na me specijalna prava kojih ne bi imala u drugim životnim dužnostima. Naposljetku, s obzirom na moje planove, u meni se razvila nuda da bih za svoje radove mogao da dobijem pouzdanu pomoć i potporu ako bih obavljao kakvu visoku službu u državi. Na osnovu ovih motiva okrenuo sam se politici.«

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com